

ק"ח והיינו דהוי לר"ח להענין במידי דידע ב' חזרה ובהאי
 העזה וכפור לו יותר ממה שה' כופר לו בטענה הראשונה
 כגון במודה במקל"ת דלחמ"ר שה' נחמן במיגו דהו בעי כ"ה
 נמלא בלוחה טענה וכפור לו יותר ממה שכתב בטענה הראשונה
 וגם חזרי' ידע ב' זהו זודאי מחשב להענה גדולה וליכא מיגו
 אצל בהעדר תנאי אחד כגון שהענין יותר בטענה כ"ב אך לא
 יכפור לו יותר כגון בהכנה עיני דלחמ"ר חושל מ"ש דאם חמ"ר
 שאלנו כדי דמיסין או דלחמ"ר לקחתי ממך ג"כ וצ"ל לא יטול מרא
 דעיני כלום אף דהוא מעני יותר בטענה לקחתי ממש משום
 דהאי ידע חזרי' בשקרא אמרינן מיגו או דלחמ"ר מעני בטענה
 כ"ב יותר אף דכפר לו יותר כגון גבי פקדון מודה במקל"ת מיגו
 דהי בעי חמ"ר על הכל נאכסה אמרינן ג"כ מיגו משום דהעדר
 תנאי דהענה וזו שכתבו דהכחו דהתם ל"ד למידי דכפרה דלכפור
 ודאי אינו מעני במידי דידע ב' חזרי' דהיינו הטענה וכפירה
 ומירה ונכחו דהתם לא מויד דכפרה וכה"ג מעני וספיר הוי
 מיגו זו דכרי מעלתו וכן הוא כונת דכרי אחי שהצחתי
 בספרי :

ע"ז כ' מעלתו דהדר ב' מהאי פירושא דצדקתיה דל"כ קשה
 מאי היא דהקשו לעיל מני' מהאי דכל השבועי' דקאמר
 מתוך שיכול לומר ללד"מ יכול לומר נאכסו א"ע"ג דאין זה מיגו
 טוב דהאי חשבו הענה והאי לא חשבו וכו' ולפי"ז מה שבך הלא
 לפירוש זה צדקתיה אמרינן מיגו כה"ג משום דלחמ"ר לר"ח
 לכפור יותר ומ"ש ללד"מ מעטנת נאכסו ע"כ ומכח ק"ו זו
 רוצה מעכ"ת לכתור ג"כ פירוש הש"ך והתומים צדקתיה
 התום :

והנה המענין בלשון התו' יראה דק"ו התו' אינו חלל מכיון
 דאין זה מיגו טוב א"כ מכל"ל להקשות דלמא מיגו כה"ג
 ל"א וע"ז מירלו דה"כ גבי שמואל הוי מיגו טוב כה"ג הוה מליטו
 מעני למעני וחס"ה מהכי מיגו כזו א"כ ש"ס היכא משכתת וכן
 כרחה מדברי התו' ר"פ כל השבועי' דבגמ' שם אמרו ל"ש חלל
 ששכרו בעדים וכו' ופירך ח"כ ש"ס היכא משכתת וע"ז הקשו
 בתום ד"ה מתוך הרי אף א"כ הו' כופר בכל בהאי שאמר
 נאכסו הרי כבר הודה בהתה וכו' ג"כ לר"ח שבעות מצ"מ
 ול"ל כו' דל"כ תקשו מכל מודה במקל"ת חלל ודאי לא שייך מיגו
 דאין אדם מעני לכפור הכל וכו' ולפי"ז ריב"א נוחל וכו' א"ע"ג
 דאין זה מיגו טוב דאין אדם מעני כו' מ"מ פירך לשמואל דהית
 ל"י מיגו כה"ג עכ"ל התו' הרי אדרבה מוכח מהתו' דל"כ תקשו
 אינו כ"א מכיון דאין זה מיגו טוב מכל"ל להקשות דל"כ תקשו
 מכל מ"צ מ"א ע"כ דמכל מ"צ מ"א ל"ק דהתם אינו מיגו כלל דהוא
 מידי דכפירה אצל כחן לא הוי מידי דכפירה אצל ק"ו התום
 אינו ל"א דלא הוי מיגו טוב וחי' מכל"ל להקשות וע"ז חזרי' דגבי
 שמואל נמי הוי מיגו טוב והוי דומה בדומה ממש ולדעתו דכרי
 אחי הנחמור שצפורה :

וע"ז הקו' שהקשה מכל"ת הרעה צדקתיה דהש"א ריש שבת
 ש"כ וז"ל דשאי' התם כיון דחזי' צ"ח ליתבי' משום לעולם
 בהם תעבדו ע"כ והוא נגד סוגי' דגיתין דף ל"ח ואזני' משום
 מילתא דאיסורא הא אמר רב קטינאי כו' ולסבירא דהש"א הא
 התם ליכא עשה דבהם תעבדו משום ל"ד חירות שבת ע"כ
 הקושיא להית שקושיא ענינא היא לזאת אמרתי אדרבה
 וירוח לו :

הנה צדקתיה ריש פ' השותפין שגדלו דסברו חכמים דאסורין
 ליתכס לחזר ורצ"ז סבר זה נכנס לתוך שלו וכו' וע"ז
 בר"ן שפי' טעמא דרבנן דכיון דל"א לומר דכל חד קנה לה
 לכולה חזר קנין הגוף לעולם דהי' לזו דהאי וכו' חלל כל
 חד מהכך שותפין יש לו בחז"ה זה קנין הגוף דהיינו חלקו וקנין
 שעבוד בחלק חצירו שאין חלל יכול לעכב עליו מן חלקו ורצ"ז
 דלא קני' ל'י גופא הלכך קאסברו רבנן דלוחו קנין שעבוד שיש
 לו על חלק חצירו קונמות מפיקע מידי שעבוד ורצ"ז סבר
 צריה ועס"ה אמרינן דכל עשה ושעה שנתכס לחזר זה דנפש'
 קא עייל וכו' וזודאי יכיל חלל לקנות חודש א' לחרוזין וחדש
 א' לשמעון וצומן כל א' וא' קני' הוא לו לגמרי דהיינו נכסי' לך
 ואתרדך לפטוי יע"ש בצורף :

ורצ"ז להכתובו בחזי' עבד וצדקתיה דהוא דעבד את רבו יוס אחד
 ויוס א' לעלמו א"כ הוא צדקתיה קנין הגוף בשעה
 שרבו עובד בו ציומא קנין הגוף הוא אללו דהתם צ"פ השולח דף
 מ"ב אמרו נגחשו שור ויוס של רבו לרבו של עצמו לעלמו חלל מעיתה
 יוס

כלל דבזולת זה אין מקום לדינא דר"ג לוחוש שמה טעני בון
 ו' ל' אצל השתא דלחמ"ר דאם קודש א"ה, זודאי בשעות
 דרבנן א"ח לקידושיו אז יש מקום לדינא דר"ג דאם קודש מו'
 שעות ולמעלה א"ח לקידושיו ודוק צדקתיה ר"ג צ"ל כ"ש שכ' שם
 דמנפשה ימירה אשמעינן ה"א ר"ג כל"ל כנון :

רק ע"ז השיב בני הצ"ח המופלא כ"ה צמר ש' ולפי"ז לעיל
 דף ז' דקאמר בגמ' כיון דאיסורא דרבנן עלה כדלחמ"ר
 דמי דקאמר ר"ג צ"ד א"פ"ה שפיר מייתי רחמי' דמה דאיסורא
 דרבנן עלה לאו ברשותי' קאי כיון דלחמ"ר דנוקשה מ"ו שעות
 ולמעלה א"ח כו' ומה לר"ח לומר דעיקר רחמי' בגמ' קאי
 מנוקשה חפוק ל'י א"פ' אי לא חיירי ר"ג מנוקשה א"פ"ה
 מוכח מדברי ר"ג דל"ס דשבעות דרבנן א"ח לקידושיו כלל דל"כ
 האך קאמר המקדש מו' שעות ולמעלה א"ח כו' נחוש דילמא
 טעני בון ז' לו וצומתא ל"ע על ר"ג צ"ל לכל הפירושים ויש לו
 אירכות צדקתיה זודא אצל כעת אין מקום להאריך :

דברי אחיך הנאמן חיים אפ"ה :
 חשובה לאחי הרב הגדול מ"ה חיים אפפנערהיים :
 המקרה במים עלותיו, יריק רב צרכותיו, עליו ראש אחי
 יודי, חביבי, הרב החריף הבקן, הק' המפורסר, כבוד
 מ"ה חיים ש' ושלום לך :
השמחתני אחי בענתך מאלו מאלו, מתוכו ראיתי את
 שלומך ושלום ציבור וס' אלתיס יכו' עמך כל
 ימי עולם אמן :

כב: וע"ז פלפולך לתרץ קושייתי על סר"ן בסוגי' דר"ג
 הנה זודאי הדין עמך אשר כל מעיני הרואה
 צ"כ מ"הת יראה מהדוחק שדחק מרן הגלון בישוץ ק'י' הו'
 אך מה שנתאם לך לתרץ צדקך יותר שפוט לומר מדברי ר"ג
 גופא מוכח דאם קודש א"ה שבעה ו' דל"כ לקידושיו משום
 דל"כ יומא דגם א"כ קודש משם ולמעלה דחוששין דלוחוש שמה
 שם הוי זו תוכן צדקתיה ואני חמ"ר דלוחא למימרי הכי דקשה
 וליתעמד הך שדתיין קשה על ר"ג גופא דלחמ"ר המקדש מו' שעות
 ולמעלה א"פ' בחזי' קודמיתא א"ח לקידושיו ודקו הראשונים
 לכהו צדקתיה ר"ג שפיר דלח"י לא קניט מקדש בשש ע"משה
 ובחזן דלחמ"ר משום דע"כ צ"כ חוששין לקידושיו ומחולקין
 רק בטעמא ומ"מ ר"ג גופא קניט חזן דרבנן ולפי"ז קשה דאם
 קודש בחזן דרבנן בשעות שעות ולמעלה יומא דחוששין להששא
 דר"ג דדילמא שם הוי וצ"כ א"כ א"כ יומא דלחמ"ר שם הוי
 א"כ הוי מקודשת זודאי משום דהוי תרי דרבנן א"ע"ג ל"ל
 בפשיטות כמ"ס הרמב"ם בעלממות דא"ע"ג דלחמ"ר דלא לבטל
 בחמש משום דלחמ"ר צדקתיה מדרבנן א"פ"ה לא הפיקעו חכמים
 לקידושיו רק א"כ קודש אחר שם אצל שש חוששין לקידושיו
 ודאי קידושין דמשום גזירה דידעו עשאוהו שכלו ע"כ ה"כ ל"ל
 לדעת ר"ג דדוקא בשעות דידעו עשאוהו כשלו וחוששין לקידושיו
 משום גזירה דידעו דילמא טעני אצל בשעות דלחמ"ר לא גזרו
 וחששו כלל לטעות וא"כ תו ל"ק על ר"ג ועיין הטיב :

דברי אחיך הנאמן בער אפפנערהיימער :
 חשובה מהרב הגאון האמיתי מ"ה ארי' לייב הכהן בע"הה
 ס' קצות החושן וש"ש :

השוכן שמי רומה, ייטיב גמר החתימה, להגם צדה העומה,
 ה"ה הרב המופלא, עושה פלא, החכם השלם, מגזע ארזלים
 והרשעים, כבוד מ"ה צמר אפפנערהיימער ג"ו :

בג: גי"ה זא אלו ביום ד' ג' תשרי, אגרת אדרת, מגילה
 עפה, וכמיה אל פנים, אך זמן תורה לחוד וזמן
 תפילה לחוד, הבס לעת כואת בתוך עמי אנכי טרוד ציטרדה
 דהג, אך פניתי וידעו דילמא טעני אצל בשעות דלחמ"ר לא גזרו
 חכמים :

הנה בחוס' פ' הגזול דף ק"ז ע"א ד"ה ע"פ בתר דהציאו
 שעת ריב"א כהבו והאי דח"ה גבי בני עזי דלחלו
 חושל' כו' א"ע"ג כו' לא דמי דכפירה וכו' וצדקתיה סמומים
 מאלו וכבר נתחבטו צדקתיה כל גדולה דלחמ"ר ועיין צ"כ
 בח"מ ס' פ"ב בכללי מיגו ובתומים ויחמ"ר מעלתו שכיון לפירוש
 צדקתיה עם אחי הרב החריף מ"ה יהודה שהצחתי בספרי